

selvfølgelig ikke kjende, og jeg skal derfor ikke udtale mig derom. Endelig omtalte det ærede Medlem, at det at faae en ligeligere Fordeling vilde gavne saameget i Sylland, hvor man især har maadig Rald, medens man har de større paa Verne. Nei, dersom vi beholde den nuværende Raldesmaade af Præster, saa vil det ikke nytte Noget; thi nu have vi den Fordel at faae de yngre Præster i Sylland, medens man paa Verne faaer de ældre, altsaa; dette Punkt bliver man meget let færdig med. Jeg tror, at vi først, naar vi kunne faae en antagelig Præstelønningslov — jeg kalder ikke den foreliggende antagelig — ville være i Stand til at faae en ny Maade at falde Præsterne paa. Jeg tror nu at have omtalt det ærede Medlems fem Punkter og fra mit Standpunkt at have godtgjort, at de for mig, og jeg antager for mange flere ærede Medlemmer, ikke have nogen Betydning, og afsluttede sig paa den Maade.

Octavius Hansen: Tidligere ærede Ralere synes at beflage, at der ikke er nogen Udflugt til, at enten det ene eller det andet Forslag kan gaa igjennem, men jeg befunder mig i det heldige Tilfælde at glæde mig derved. Jeg agter at stemme mod Udringsforlaget og imod Forslagets Overgang til 3die Behandling, og jeg gjør det i Henhold til, hvad jeg ved Sagens Iste Behandling tillod mig at bemærke. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) ytrede i sit første Foredrag i denne Sag, at vi burde arbejde hen imod en Adskillelse mellem Stat og Kirke. Jeg er fuldstændig enig med ham deri; men naar han dernæst sagde, at dersom vi først havde faaet Pengene ind i Statskassen, vilde vi nok komme udover denne Adskillelse, saa siger jeg dertil: Ganske vist vil det være en nær Sag, naar Staten først har taget alle Pengene, da at sige til Kirken: nu kan Du seile din egen Sø, men jeg kan ikke være med til paa denne Maade at fremkalde Adskillelsen mellem Stat og Kirke. Jeg kan ikke indse, at det er at arbejde hen til at adskille Stat og Kirke, at vi vedblive at arbejde paa at gjøre Kirkens Embedsmænd, Præsterne eller hvad man vil kalde dem, til rene og skjære Statsembedsmænd, blandt Andet ogsaa ved den Maade, hvorpaa man tilsigter at lønne dem; det er ikke en Maade at arbejde hen til at stille Stat og Kirke fra hinanden. Mig forekommer det, at vi skulde have lidt mere Mod til at gaa ind netop paa dette Hovedspørgsmaal: hvorledes fyldestgøres den Trang, der er til i Lide at faa Statens og Kirkens Forhold løste ud fra hinanden; men have vi ikke Mod dertil for Diebliffet, mene vi, at det er et saa stort Spørgsmaal, at vi ikke tør bestjæftige os dermed, saa siger jeg, at jeg glæder mig ved, at der er en saa stor Uenighed mellem de forskjellige Retninger, at der ikke bliver Noget præjudiceret, at den Stilling, vi have arvet fra

vore Forfædre, kan faae Lov til at blive staaende, indtil det Spørgsmaal, som vistnok snart vil komme, hvorledes man skal stille Stat og Kirke imellem, kommer til en altsidig Drøftelse, kommer frem med en saadan Trang, at vi ikke kunne flyde det tilside; men det vil ganske vist ikke blive præjudiceret derved, at man med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds siger: Lader os blot faae Pengene, saa kunne vi godt faae Kirken skilt fra Staten!

Sjörning: Da den Bestemmelse i Udringsforlagets § 11, hvorefter den Del af Indtægterne, der bliver ved de enkelte Embeder, skal holdes udenfor Statsregnskabet, af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) gjentagne Gange er bleven omtalt som særdeles mislig og mistænkelig, uden at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Bry) har fundet sig foranlediget til at svare derpaa, skal jeg tillade mig nogle faa Bemærkninger om dette Punkt. De Indtægter, der omhandles i de citerede Ord, skulle ikke ind i Statsregnskabet, fordi de ikke have noget der at bestille; det er Indtægter, som hverken gaa ind i Statskassen eller ud af den og derfor heller ikke skulle optages enten paa Statsregnskabet eller i Statsrevisionens Beretning. Hvis man tænker sig dette Forslag vedtaget, vil der jo komme til at staa paa Finantsloven, at for N N Embede, som er blevet ledigt, ansættes Indtægterne til saa og saamange Ldr. Byg, der igjen anslaaes f. Ex. til 3,000 Rb.; heraf forblive de 2,000 Rb. som Indtægter ved Embedet, og Resten, 1,000 Rb., tages til Indtægt for Statskassen og føres altsaa ud i Linien. Disse 1,000 Rb. ere den Del af Indtægterne, som altsaa Statsregnskabet og Statsrevisionen have med at gjøre, men de 2,000 Rb. faar vedkommende Præst til fri Raadighed for sin Embedstid og kan med dem gjøre, hvad han vil. Der er jo en Analogi, som jeg kan nævne, og som det ærede Medlem vistnok vil tillægge Betydning, og det er Forholdet med Retsbetjentenes Hjemmeindtægter og den Løn, de faae af Statskassen; de oppebære jo visse Indtægter ude ved Embedet, som føres til Afgang i deres faste Løn, og som altsaa bevirke en Medsættelse i denne, saaledes som den opføres paa Finantsloven. Disse Indtægter have Navn af Hjemmeindtægter, og til dem bliver der først at tage Hensyn, naar der næste Gang er Tale om at fastsætte det ordinære Afdrag i den faste Løn for det paagældende Embede, men hverken Statsregnskabet eller Statsrevisionen har noget dermed at gjøre. Der er efter min Overbevisning saa lidt Lumskeri, om jeg maa sige saaledes, ved denne Bestemmelse, at den med den største Lethed af Bøden kunde tages ud; thi det er ligesuldt klart, at Statsregnskabet ikke vilde faae noget med denne Hjemmeindtægt at gjøre. Jeg vil endnu blot udtale min levende Beflagelse over, at der efter